

Farkas Gergely
országgyűlési képviselő

Irómanyszám: K/4941

Érkezett: 2015 MAJ 26.

Írásbeli kérdés

Kövér László úrnak,
az Országgyűlés elnökének

Helyben

Tisztelt Elnök Úr!

Magyarország Alaptörvénye 7. cikk (2) bekezdése, valamint az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 42. § (8) bekezdése alapján írásbeli kérdést kívánok benyújtani a Nemzetgazdasági Minisztériumot vezető miniszterhez, mint a tárgyban illetékes minisztérium vezetőjéhez

„Mikor fogják ésszerűsíteni és megkönnyíteni a Diákhitel konstrukcióit?”

címmel.

A benyújtott kérdésemre a választ írásban várom.

Tisztelt Miniszter Úr!

Számtalan esetben találkozhatunk azzal a jelenséggel a 'Diákhitel' hitelszerződéssel élő személyek körében – az ő panaszaik alapján –, hogy a hitelszerződésben megállapított törlesztőrészlet pontos fizetése ellenére is nő a tőketartozás. A kötelező minimális törlesztőrészlet mértéke ugyanis nem fedezi az év közben keletkező kamatot, és így évente akár több százezer forintos mértékkel is növekedhet a tartozás végösszege. Ennek következtében egy olyan adósságspirálba jut a hitelfelvevő, amelyből szabadulni nem, vagy csak rendkívül nehezen és hosszú idő után tud.

Különösen aggasztó a helyzet, ha figyelembe vesszük, hogy túlnyomó részt a húszas éveik elején járó fiatalok veszik fel a Diákhitel-et – sok esetben, mint végső eszközre rákényszerülve, amellyel valamelyest fedezni tudják a felsőoktatási tanulmányaikkal járó (tanulmányi, lakhatási, utazási) költségeiket.

Nem ritkán a teljes körű és világos tájékoztatás hiánya miatt jutnak abba a helyzetbe, hogy a felvett hitel szinte életük végéig terhelően hat rájuk.

Azt gondolom, hogy az államnak minden fiatal részére egyaránt meg kell adnia a továbbtanulás lehetőségét, és ebben nem szabad, hogy hátrányt szenvedjenek az anyagi és családi biztos feltételekben nélkülözők. A Diákhitel1 mint szabad felhasználású hitelösszeg az ilyen helyzetekben valóban támaszul szolgálhat. Azonban a felvázolt – széles körben meg tapasztalható és visszhangot adó – probléma sürgetően okot ad a hitelkonstrukció felülvizsgálatára és újragondolására, szem előtt tartva azt, hogy a hitelfelvevő számára ne egy egész életre kiható eladósodást, hanem valóban az egzisztenciális alapok megteremtését és a tanulmányi életben való elindulást jelentsen. Erre azért van szükség, hogy a Diákhitel1 kapcsán ne egy adósságcsapdáról, hanem egyfajta támaszról és fundamentumról legyen szó, amely mind az állam, mind pedig az egyén javát szolgálja.

Mindezek jegyében tisztelettel kérdezem a Tisztelt Miniszter Urat, hogy milyen lépéseket tervez a Kormány annak érdekében, hogy a fent említett probléma alól mentesüljenek a hitelfelvevők? Szándékában áll-e a Kormánynak a Diákhitel1 szerződéseiben meghatározottak oly módon történő módosítása, hogy az kiküszöbölje az adósságspirál veszélyét? A józanság és a méltányosság elve alapján kívánja-e kezdeményezni a Kormány a teherként megjelenő kamat mértékének csökkentését?

Bízva érdemi válaszában.

Budapest, 2015. május 26.

Tisztelettel:

Farkas Gergely

Jobbik